

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

DINGSDAG 14 JULIJ.

Advertentien van acht regels en daar beneden worden tegen / 1,75 geplaatst; meer dan acht regels tegen 20 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 33 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 13 Julij.

Heeft de Katholiek bij de verdediging zijner politieke rechten iets te vrezen van het gouvernement? Het zal sommigen vreemd voorkomen, dat wij deze vraag stellen. Wat zouden wij duchten voor de regering; wij krigen toch niets? Zoo spreken velen en het is blijkbaar, dat zij overdrijven. Anderen integendeel zijn juist iets te doen niet alleen, maar zelfs lijdelijk aan te zien, dat iets gedaan wordt ten behoeve der Katholiek belangen. Wij zijn nu wel zeggen zij, wij worden wel waar-stoffmoedelijk behandeld in de bedoeeling van het gouvernement, maar als wij het gouvernement beleedigen, dan zal ons niets meer worden gegeven. Ook deze overdrijven, zoo zeer als de vorigen. En, wat opmerking verdient, en waar het hier vooral op aankomt, beide vergissen zich grootelijks. Zij gaan uit van de veronderstelling, dat het alleen van de regering afhangt, hoe de verdediging der staatsbedieningen geschiedt. Zij gedenken niet, dat onder elken regeringsvorm, maar vooral in den constitutionneelen, de beoeming tot de ambten meest afhangt van den invloed, welke aan de regering eene rigting geeft. Dit is waar zelfs in de absolute monarchien; hoe veel te meer moet het dan niet zijn onder het beheer van verantwoordelijke ministers, geplaatst onder het toezigt van eene vertegenwoordiging, welke wording en werking zich veelal oplost in ambtsbejag. Wij zeggen dat niet tot verwijt tegen het bestuur of de vertegenwoordiging; wij halen het slechts aan als een feit; dat onvermijdelijk kleeft aan elke constitutionnele regering.

Men is gewoon de onbillijke en onregtvaardige achterstelling der Katholijken in het bekleeden van openbare bedieningen, alleen toe te schrijven aan den onwil der ministers. Wij gelooven, dat er bij sommige ministerien, en wij hebben er de bewijzen van, onwil heerscht. Maar het is niet de onwil alleen, die dat doet. De Katholijken zijn er zelfverloofde de oorzaak van door hunne zwakheid. De zaken zijn nu zoo gesteld, dat de regering met den besten wil van de wereld niet blijk kan zijn; terwijl bij eenige samenwerking de Katholijken zich op de hoogte kunnen brengen, dat de onwil van niemand hun schade kan doen.

De Katholijken, die geen magt zijn, omdat zij het niet pogen te worden, hebben geene kracht genoeg, om zich te doen plaatsen door eigen invloed. Zij hangen aan het staatschip, als een op sleeptouw genomen ballast, dat het staats-raderwerk bemoeijelijkt, maar verre is van op zijne rigting te werken. Wil de Katholijk derhalve van uit den ballast overgebracht worden onder de bestuurders of beamten van het staatschip, welks onkosten hij helpt bestrijden, dan vindt hij, als Katholijk, tegen de hem vijandige partij, geen hefboom in de zij-

nen, die hem kan helpen opvoeren, tot hetgeen hij regtens aanspraak heeft te zijn.

Inderdaad, hoe gaat het toe? Iemand, die in eenige ambtelijke betrekking wenscht geplaatst te worden, vangt aan met te doen vergeten, dat hij Katholijk is; want het Katholijk zijn alleen is hem een obstakel. Hij begint dus met zich behagelijk te maken aan die partij onder de Protestanten, welke de regering overheerscht, soms zelfs met opoffering van Katholiek beginselen. De partij had het onder de oude regering zoo vor gebragt, dat men het vergeven der beledigingen bezigde tot middel, om de Katholijken van de beoefening van hunne godsdienst af te trekken. Maar, goede het ons ten goede, dat wij hier geene bewijzen aanhalen, want wij zouden die niet kunnen leveren zonder in hatelijke bijzonderheden te treden, welke wij willen vermijden. Nu heeft dit opgehouden. En hoe komt het? Alleen door het weinige andere leven, dat onder de Katholijken ontstaan is. En toch blijft nu nog soms de noodzakelijkheid te verbeelen, dat men zijn godsdienstpligten met ijver behartigt, en genoegzaam altijd de verplichting, van zich welgevallig te maken aan de mannen der partij. Dat is voor den Katholijk een onverdragelijke toestand, omdat hij hem verlaagt als burger en als godsdienstig mensch.

Maar het is, zoo als wij zoo even zeiden, de eigen schuld der Katholijken. Dewijl zij werkeloos zijn, heeft de partij de handen vrij, en de regering wordt gedwongen, en moet zich laten dwingen, tot het verongelijken der Katholijken. Eenige weinigen hunner worden benoemd, omdat het niet mogelijk is de Katholijken, dat is bijna de halve natie, geheel ter zijde te stellen, maar daarmee is dan ook alles afgedaan.

Het is dus blijkbaar, dat de Katholijken niets van de regering te vrezen hebben; maar integendeel, alles alleen van hunne zwakheid. Indien de Katholijken zich aansloten tot ééne magt, dan zoude de regering zich zien geholpen in de beginselen van regtvaardigheid, waarmee ieder gezagvoerder en uit de natuur en door zijne positie beziel is. Het zoude dan der regering mogelijk worden gemaakt, die billijkheid in het vergeven van bedieningen in praktijk te brengen; en mogt een of ander ministerie blijken geven van onwil, dan zoude die onwil, zoo niet geheel, dan toch zeker voor een groot gedeelte worden vrijdeld, gelijk nu de goede genegenheid van een of ander minister verbrijzeld wordt door den overheerschenden invloed der ons vijandige partij.

BINNENLAND.

AMSTERDAM, 13 Julij.

Het Handelsblad van heden (eerste editie) zegt het volgende onder dagteekening van Frankfort, 8 Julij: »Luidens brieven uit Rome... bevindt zich thans de

generaal der Jezuiten-orde, pater Roothaan, naar men zegt, te Turin. Hij moet reeds den avond vóór den dag van het overlijden van Paus Gregorius XVI Rome verlaten hebben, om zich naar Piëmont te begeven. Men wil, dat niet deze reis, zeer gewichtige aangelegenheden in verband staan.

Dat bericht van het Handelsblad is geheel bezijden de waarheid. Luidens brieven uit Rome dd. 20 Junij 11. weten wij stellig dat de Hoog Eerw. Pater Roothaan dien dag, en dus 20 dagen na het overlijden van Zijne Heiligheid Gregorius XVI zich nog te Rome bevond en er niet aan dacht Rome te verlaten.

De Diario van 30 Junij deelt het officiële bericht van de vorming van eene bijzondere congregatie van cardinals, belast met de gewichtigste zaken van den Koninkrijken Staat. Wij hebben daarvan in ons vorige nummer gesproken. Deze bekendmaking van het officieel bericht is eene formele tegenstraf van de geruchten, welke door de Fransche bladen verspreid werden, dat de commissie, opgenomen, dat die commissie zich niet had kunnen verstaan over de amnestie, noch over de hervormingen in de administratie, en dat zij daarom was ontbonden.

Wij hebben met leedwezen en met bevreemding gezien de houding, welke de regering heeft verneemd te moeten aannemen, tegen het voorstel van den Heer Beeldsnijder van Voshol, lid der prov. staten van Utrecht. De Gouverneur is niet alleen gelast dat tegen te werken; hij moest des noods zijne teekening weigeren. — Drift de regering haar systeem van behoud niet wat te ver? Waarom zoo veel vrees aan den dag gelegd bij het voorstel van openbaarheid der provinciale zittingen? Zij gaat uit zeker van het denkbeeld dat de eene concessie de andere voortbrengt. Maar dan mogt zij zich ook wel eens voor oogen stellen de oude spreuk: *qui trop embrasse mal étreint*.

Eene belangrijke verbetering is onlangs ingevoerd in eene der Parijsche bewaarscholen. Zoo als ten onzent (althans op de bewaarscholen voor R. K. arme kinderen alhier) insgelijks plaats heeft, brengt elk kind aldaar des morgens een stuk brood mede, dat dien dag tot zijn onderhoud moet strekken. De geneesheer, aan de bedoelde school te Parijs verbonden, en de dames, aan welke het toezigt daarover was opgedragen, meenden echter, dat dit voedingsmiddel voor de ongelukkige kleinen allezins onvoldoende was. Zij stelden derhalve pogingen in het werk bij het bureau van weldadigheid van het eerste arrondissement, opdat hun beschermelingen een beter voedsel mogt worden. Hunne pogingen verwierpen eenen gewenschten uitslag, en sinds dien tijd dagelijks voor rekening van het bureau van het eerste arrondissement eene genoegzame hoeveelheid vleesch aan deze bewaarschool bezorgd, waarvan eene krachtige soep voor de mander sterk ontgripte kinderen bereid wordt. Onze herigtgever eindigt zijne mededeeling met den wensch, dat de bureaux der overige arrondissementen dit voorbeeld mogen volgen; en wij, dit blijk der tegenwoordig te Parijs zoo werkzaam liefdadigheid vermeldende, kunnen de betuiging niet onderdrukken van onze hoop, dat dit voorbeeld bij ons, waar de behoefte aan eene krachtiger voeding der hulpbehoevende jeugd, in velerlei opzichten zoo dringend is, niet zonder navolging moge blijven.

Zu M. de Koning is 11. Zaterdag morgen ten 9 ure van zijne reis uit Friesland te 's Gravenhage aangekomen. Hij is gisteren morgen naar Soestdijk vertrokken, om van daag te Arnhem den wedren te gaan bijwonen.

Bij G. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever